Právě čtete číslo 4

Větrník

úterý 11.10.1994

deník divadelní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Útok na bránice

aneb půlhodinka s Vladimírem Komárkem

Když jsem přišla čtvrt hodiny před začátkem besedy do malého sálu Krakonoše v domnění, že jdu natolik včas, abych si pohodlně sedla, zjistila jsem svůj omyl: bylo narváno. Někteří - především zdejší - tušili, co je čeká. My přivandrovalci, od obce Nedvězí a tím i pana Komárka vzdálenější, nikoliv. Dodatečně jsem pochopila, proč Svatka na přípravném výboru prohlásila, že moderovat tuto besedu nebude potřeba. Od první minuty, ba první vteřiny nás měl pan Komárek v hrsti a už nás nepustil. Smršť vtipných historek a vyprávění nás strhla s sebou. Jak dělal sochu Stalina. Jak dělal v Semilech metodika. Jak vystupoval po revoluci v Národním divadle. Jak... Nelze to popsat. To všechno umí jen on. Buď se to musí slyšet na vlastní uši, nebo si přečíst jeho knížku.

Byla to půlhodinka očistného smíchu vonícího člověčinou. Vřelé díky za ni. -ex-

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00	KPR	klubovna Větrov
13:00	klub režisérů SČDO	školní klubovna
13:00	loučení DS Kaznějov	malý sál
14:00	vítání DS Polná	před divadlem
14:30	vítání DS Polná a Luže	MěÚ
15:00	vítání DS Luže	před divadlem
16:00	představení J.Drda DS Kozlovice: Hrátky s čertem	velký sál
19:30	představení J.Drda DS Kozlovice: Hrátky s čertem	velký sál
21:45	zasedání poroty	kuřárna
21:45	rozbor představení	půdička
22:00	videopředstavení "Kráva"	divadlo
22:30	společenský večer DS Kozlovice hudba Lama	hašišárna

Recenze

Divadelní soubor Štace z Kaznějova zpracoval tentokrát ve své inscenaci, nazvané Hříšné časy, stejnojmennou prozaickou předlohu Karla Fleissiga. Tato předloha se vztahuje k místu, kde kaznějovští žijí a působí. Jako podklad pro divadelní inscenaci nabízí nemnoho, leč souboru se podařilo leccos z ní vytěžit. Takže je inscenace schopna oslovit nejen diváka v Kaznějově, ale v podstatě kdekoliv, neboť prezentované útržky ze života se mohly odehrát v kterékoliv vesnici.

Jde v podstatě o anekdotu a jako takovou ji soubor pojednal. Choulostivé situace zpracoval decentně, bez podbízivosti a přes řadu neobratností je tedy schopen diváka pobavit. Škoda jen, že se režisér nepokusil o větší zapojení vypravěče do hry - tak aby při svém vyprávění komunikoval s představiteli ostatních postav a podle svých vzpomínek průběh děje organizoval a usměrňoval. Že by tomu tak mohlo být, nasvědčoval koneckonců už samotný začátek, kdy se obrací k představitelům obou kluků a káže jim více ohrnout kalhoty. Takto důsledněji přiznaný epický tvar by prospěl temporytmu inscenace a mohl by odstranit určité zbytečné propady, které se tu a tam stávaly. Zatímco variabilnost scény umožňovala návaznost jednotlivých obrazů, použití hudebních předělů působilo poněkud retardačně.

Inscenace je nejzajímavější a nejpůsobivější v momentech, v nichž kromě komediálních prvků probleskuje také poezie. Je to především v úvodní scéně, kdy se kluci učí pít rum - ta se Štěpánu Svobodovi a Radimu Brejchovi skutečně povedla. Je to i v dialogu Hajného (Jan Marx) s otcem Pasáčkem (Roman Brejcha), kdy se jedná o "spuštění se" jeho dcery Korduly. A je to ve scéně obou tetek, tedy ševcové (Alena Svobodová) a svíčkové báby (Maris Šmídová). Inscenace nefunguje tam, kde se postavy soustřeďují pouze na reálné věci. Nejproblematičtější jsou pak situace odehrávající se v rodině Pasáčkových, které působí bezradně, a proto i rozvlekle.

Příliš reálně, a tedy bez poezie, působí také samotný závěr inscenace, kdy nás vypravěč nabádá, abychom se poučili z toho co nám vyprávěl. Škoda.

-ex-

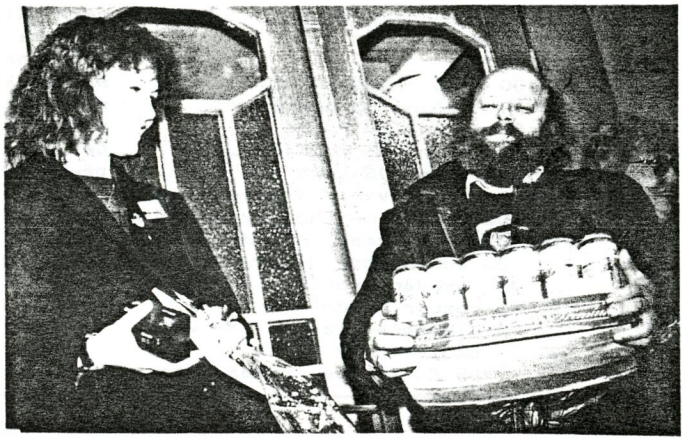

Soubor z Kozlovic připravil svým hostitelům karton Radegastu

Podhoráci z východního konce

Pravili, že na obou březích Ondřejnice, mezi beskydskými Ondřejníky a Janáčkovými Hukvaldy leží jejich malebná obec. Podle kresby je v půvabném dolíku, nevím, nikdy jsem tam nebyl. V jejich řeči zachycuji valašštinu, dnešní Hrátky s čertem asi budou na podobnou notu. Vítací ceremoniál je evidentně zasáhl, mimo vysockou režii zapěli spontánně "my jsme valaši, jedna rodina" a těšili se pohledem na mnoho desítek domorodců, kteří jim přišli popřát úspěch. Došlo i na ochutnávku Radegasta, nejlepšího dnes z českých a moravských piv, Nošovický pivovar poslal se souborem reklamní "plechy", plné tohoto dobrého moku. A koláče! K rozhovoru jsem získal dokonce tři reprezentanty Kozlovického souboru. Nejříve pana Pustku, který soubor doprovází, coby předseda kulturní komise Obecního úřadu. Pochlubil se mi, že jejich dvoutisícová obec oslavila právě sedm set let trvání, k níž byla vydána obsáhlá pamětní publikace. Známý je folklorní soubor Valašský vojvoda, jezdí i do zahraničí, dětský národopisný soubor Valášek, ženský pěvecký sbor a dosud dobře se činící vlastivědný kroužek. Bez něj by např. nevyšla publikace o Kozlovicích.Divadelní soubor má péčí obce možnosti zkoušení, střechu nad hlavou v Katolickém domě, se sálem a jevištěm. Nějaká drobná podpora se také najde. Vedoucího souboru jsme pořád jen vyhlíželi, měl spoustu práce kolem autobusu, takže mi vběhl před mikrofon představitel Karborunda Miroslav Patterman. "Soubor má tradici víc než devadesát let a současné podmínky dosti těžké. Vybavení se vůbec nedá srovnat třeba s vysockým. Druhou účast na národní přehlídce považujeme za vyznamenání. Za těch minulých devět let, od naší první účasti, se mnoho událo, vyměnil se vedoucí souboru i značná část členů, máme nové mladé, i školáky. Ale těžko je získáváme. Na publikum si stěžovat nemůžeme, doma máme plno, lidi jdou třeba i dvakrát."
Přidal se k nám Miroslav Lepík, vedoucí souboru a představitel Solferna:"Vybíráme si především veselohry. Hráli jsme Svatbu sňatkového podvodníka, Poprask na laguně, Na letním bytě, Študáky a kantory, asi šest her od doby co jsme byli poprve na Vysokém. Premiéra Hrátek s čertem byla už loni v prosinci, hráli jsme zatím desetkrát. Budeme hrát i nošovickému pivovaru, za to že nám dali pivo (které sem přivezli). Sponzory máme spíš takovéto naturální, jinak se financujeme sami. Obecní úřad nás zřizuje a dává základní podmínky. Sami nemáme režiséra, ale od roku 1985 s námi spolupracuje pan Milan Koutný, herec ostravského divadla.i jeho paní Štěpánka Rajnošová pravidelně jezdí na zkoušky, bez nich bychom snad ani nemohli dělat divadlo.
I někteří naši herci jezdí z Ostravy, je to přes třicet kilometrů, není to lehké, přesto divadlo hrajem a věříme, že se znovu chytnou i mladí."
Dnes večer tedy uvidíme další vzorek venkovské ochotnické činnosti, soubor se svými radostmi i bolestmi, ale především s láskou k divadlu, která ho nikdy neopustila. -sg-

Pozor na půlnoc!

Dnes přesně o půlnoci to rupne, praskne, pukne, převalí se a zlomí. Bude tu pintlich půlka 25. národní přehlídky venkovských souborů a to znamená, že se nezadržitelně hrneme, valíme, řítíme a směřujeme k další pětadvacítce! Mělo by bouchat šampaňské! Na sále zhasnout jak o Silvestra! -sg-

Na toho Stalina bylo potřeba takováhle spousta sádry a ta holzwole z něj stejně pořád lezla

Těma transparentama jsme vomotali celou stodolu, a jak to lidi četli, tak kolem prošlapali cestičku

Máte tu hrozný horko, tak příště nashledanou

Nashledanou Mistře Komárku.

A málem jsme kompletní

prohlásila Majka Boková, která několikrát byla členkou vysocké poroty. Přijela s Pavlem Harvánkem, který tak rovněž působil. Pavel je ředitelem libereckého divadla, Majka pracuje v Divadelním ústavu, k její práci patří toulání po divadlech českých a zaznamenávání uměleckého ruchu. Tady zaznamenala, že vše je při starém a že je tu stále dobře. Podívali se po Vysokém, popili skleničku s kamarády, pokecali o novinkách i stařinkách, zavzpomínali jak je to o jubilejním KDP zvykem. Harvánek je ředitel, Schejbal je taky šéf, kdo byl kdy ve Vysokém něco dnes řídí, asi to nebude náhoda. My ale zaznamenáváme, že dobří holubi se vracejí i takto, téměř inkognito. -sg-

S mlčící většinou o Motýlech

Expozé nebo výkop - tak se prý nazývá hlavní vstupní slovo určeného porotce k zhlédnutému představení. Expozé u toho, kdo je pro vznešenost, výkop tehdy, je-li mu bližší lidovost. Včerejší vykopávací expozér Dušan Zakopal však nezdůraznil, která parketa je v tomto smyslu jeho, zato úvoďem poskytl dopravácké školení, úzce související s jeho hlavní profesí. Pak odpískal - jednou dlouze - svůj rozjezd, aby mohl pohovořit o kladech i problémech opatovické inscenace a zakončit pak třemi krátkými hvizdy.

Pak už jsme se dopravními problémy neobírali, ale pozorně jsme naslouchali úvahám jednotlivých porotců, především o herecké práci a motivování jednání. Vystoupil i Láďa Valeš s názory Koprů, kteří předvčerejší představení sledovali s velkým zaujetím a zabývali se v podstatě tímtéž, jako odborná porota. Soubor vstřícně naslouchal a reagoval a panoval vesměs poklid. Mlčící většina sedící v malém sále mlčela skutečně usilovně, takže poklidné vody rozčeřil poněkud pouze Láďa Valeš, který se nestyděl položit otázku, která nám mnohým vrtala hlavou: Kdepak že ty Velké Opatovice vlastně leží? Dozvěděli jsme se, že: v nejsevernější části jihomoravského kraje, 4km od kraje východočeského, v okrese Blansko, na Malé Hané, pod Drahanskou vysočinou...Zase jsme o trošku chytřejší.

Dopoledne zakončil profesor Císař úvahou, zda by větší divadelní obratnost nepotřela přirozenost hereckých výkonů a jestli by pak patos a sentiment nevypluly v inscenaci na povrch.

-ex-

(Po)doteky

Nepřehlédnětě!

Někteří z vás možná viděli v televizi film Kráva, který vzbudil pozornost a zasloužilý ohlas svou netuctovostí. Natáčel se ve Vysokém a okolí a v řadě menších rolí jsme mohli poznat členy místního souboru Krakonoš. Pěkný zážitek si můžeme zopakovat **dnes ve 22.00 hodin v malém sále Krakonoše**, kde bude film promítnut. Těm kdo jej dosud neviděli, nelze než jej doporučit - skutečně za to stojí.

HEJŠAŠAHEJ!

Připomínáme, že jde o kulturně sportovní společenskou akci, kterou pro nás připravili Krakonošáci a bližší instrukce dosud tají. Mrzí nás ovšem, že na výzvu k přihláškám k účasti na tomto klání dosud nikdo nereagoval. Vzhledem k tomu je třeba alespoň padesáti dobrovolníků, aby geniální myšlenka nevešla vniveč, bude účast v nejhorším případě povinně dobrovolná. Ovšem jen pro recesisty, nikoliv pro normální lidi (prý). Na dotaz, kde je hranice mezi recesistou a normálním lidem se nám dostalo odpovědi v tom smyslu, že je to hranice pružná podle počtu přibyvších přítomných.

-ex-

A co takhle nepraktická?

Prof. Císař pravil, že je-li kurs praktické režie, nebylo by beze smyslu vést rovněž seminář nepraktické režie. Před pondělním polednem jsme se proto vypravili mezi frekventanty kurzu, abychom se pokusili zjistit, co je na něm praktického.
Kurs se ve Vysokém odbývá již po léta, jeho šéfy bývali Káťa Fixová a Milan Schejbal, poté i Jarmila Drobná, účastníky herci a režiséři vesnických souborů, občas se mezi nimi prosmýkli i Pražáci. Včerejší ráno jsem na Větrově zastihl sedmnáct věrných posluchačů nynějšího pedagoga, Rudolfa Felzmanna, o němž není pochyb, že má s praktickou režií bohaté životní zkušenosti a také z vlastních zážitků ví moc a moc o ochotnickém divadle. Vzdělání v praktickém uchopení režijního umění spočívalo právě v hledání zcela konkrétních prostředků k přesekávání krčků tříhlavé saně v Bajajovi, způsobu realizace saně samotné a posléze i podoby koně, který nemůže být přece alter ego Bajaji neb v tom mu zabraňuje podstata jeho jednání jakožto koně i průvodce, rádce a vychovatele.
Sbor potenciálních režisérů byl pracovitý, pomýšlel na motivy a témata současně a projevoval mnohdy značnou nápaditost. A to i u těch, kteří na tenký režijní led vstupují poprve. Jsou mezi nimi nováčci, ale i ti co zakusili kurs na letošním Hronově. Vesměs mladí a nejmladší. Jednou z nich je i Gabriela Vašková z Horšovského Týna, v divadle se teprve jako herečka chystá na svou první premieru. "Nepředstavovala jsem si, že režie je tak náročná, těžká. Ale začalo mě to hrozně zajímat. Za těch několik dnů jsme se dozvěděli spoustu informací. Rozebíráme text a pak z pohledu režiséra se zabýváme každou maličkostí. Líbí se mi, že každý vyslechne názor druhého, i když se mu třeba nelíbí, ale pak se sjednotíme..."
Tak takhle vypadá kurs praktické režie. Nenašel jsem mezi účastníky mnoho známých tváří předchozích vysockých "koprů", ale takový je život. Zřejmě už jsou praktickými režiséry a místo u stolu přenechali mladším.

-sg-

Rodí se nová situace z Bajaji?

Zdravíme

Pan Karel Bartoníček, jehož máme mnozí v čerstvé paměti v roli Piláta Pontského ve vysocké inscenaci O umučení..., moc pozdravuje všechny přátele divadla a omlouvá se, že mu jeho zdravotní stav nedovoluje přicházet mezi nás. Děkujeme za všechny a přejeme všechno dobré, především pak právě tolik potřebné zdraví!

-ex-

Milý Větrníku!

Konečně jsem někam přijel něco dělat a ne jen obhlížet, jak se slušelo na pana ředitele IPOS. Jako prduch teď bádám v bratrském útvaru Regis (obecněji zde známé Artamy) nad tématem "Zájmové kulturní aktivity jako východisko organizace kulturního života malých obcí". Kam tedy vyjet jinam než do Vysokého, které mi už jen z letmých návštěv přirostlo k srdci. Asi proto, že tu je ovzduší neudušené bědováním nad ekonomickou situací kulturních zařízení, nad bídou legislativy. Tady se dokumentuje prakticky co znamená zájem o něco, láska k něčemu. A tak bych chtěl už jen na příkladu osmi zde hrajících souborů dokázat, co jejich práce znamená pro kulturní život v místě, za jakých podmínek pracují, jak se mají rádi s radními, jak ti jim pomáhají, jak si organizují život v souboru.

Zaznamenávám stručně výsledky rozhovorů ve Vysokém, ale i při jiných příležitostech, abych se vyzbrojil k výkřiku na výše uvedené téma. Už mě čert bere při tom věčném omílání lotynek, Kratochvílů, bojnického oltáře, voršilek a problémů Národní galerie.

Mrkni, Větrníku, na záznam prvního rozhovoru a uvaž, zda z toho něco můžeš upotřebit. Je to sice o situaci souboru ex post tedy po odehrání a po diskusi, ale nerad bych je obtěžoval před vykonem.

Záznam mi vrať (Bydlím v Sokolovně č.1) a řekni, máš-li zájem o další.

Svěží vítr do Tvých per přeje

Jiří Valenta
Regis/IPOS

(Kousíčky vybereme a zveřejníme. Pak opět vcelku vrátíme, a to do sokolovny č.1)

(Po)doteky

Dnes dopoledne sestoupí se svého balkónu sám vládce hor Krakonoš, aby si popovídal s dětmi z mateřských škol z Vysokého a z Jablonečku. Je to jeho každoroční milá povinnost.

Mezi děti vysocké mateřské školy zavítá v pátek Jirka Hlávka s kytarou a - jak ho známe - určitě jim připraví příjemné dopoledne.

Včera jsme zveřejnili, že Koprů je čtrnáct, ale už to neplatí, neboť přibyly ještě dvě dámy z Luže. Takže šestnáctka bude už patrně opravdu konečným číslem, pokud ovšem někdo v průběhu výuky nepadne vyčerpáním. Zatím všichni i přes rušný noční společenský život vypadají celkem svěže.

Nová generace vrabčáků recituje a tančí při vítání souborů. Slávka Hubačíková neúnavně připravuje vysocké nejmenší. Ti, se kterými začínala, již chodí do tanečních.

Mahulena nahulená?

Není náhodou, že světově známé drama našlo svou cestu i na vysocká divadelní prkna. Opak je pravdou! Je zde a my se s tím musíme vyrovnat. Žel vysockému divadlo milovnému divákovi se dostává shlédnutí dvěstě šedesáti sedmého a dalších pokračování. Inscenátoři nebyli sto fyzicky i morálně připravit premiéru prvního dílu. Toť jediná a podstatná výtka k celému kusu. Shlédnutý díl vás jinak nenechá v poklidu. Napětí střídá napětí a rytmus střídá rytmus. Tempicky zvládnuté představení zejména dává vyniknout hereckým kreacím. Z nich zaujme postava moudrého, života všeznalého starce, který se, žel, jen v ději mihne. S rozdychtěním očekáváme jeho exhibice v následujících dílech. Za významný ekologický vklad lze považovat skutečnost, že všichni představitelé v jednom kuse na jevišti kouří. Tato odstrašující skutečnost vzbuzuje v divákovi silný odpor tváří v tvář takovémuto defektu lidské existence. Oceňujeme, že nic na jevišti nechytlo. Snad je to tím, že hasičská pohotovost trčí za každým závěsem.
Emocionální uchopení racionálního tématu nenechá diváka lhostejným. Odcházeje z divadla, každý z nás si říká MAHULENA včera, dnes a vždycky! Ale kde je Radúz? -lap-

Venku je zima, děkujeme.

Tak stálo na domovních dveřích Krakonoše z vnitřní strany včera ráno. Kdyby tam bylo obligátní Zavírejte, venku je zima, tak by mě to nepřekvapilo. Ale takhle jsem byl vyveden trochu z míry. Otevřel jsem dveře a prohlížel je od kostela. Nic. Vlezl jsem zpátky a znovu četl výzvu, která ani výzvou není. Konstatuje, že venku je zima a komusi děkuje. Za zimu nebo za to, že je venku? Chca nechca, v rozpacích jsem napsal cedulku a připevnil ji zvenčí: "V Krakonoši je teplo, prosím." Jen nevím, zda je tam správně čárka a neschází-li vykřičník. -sg-

V této chvíli ještě bubeník Lukášek trne strachy, zda se na něj dostane Radegast v plechu - vývozní pivo z Nošovického pivovaru.

Vítání souborů letos vůbec jsou provázena obžernými obřady. Na pivo přivezené došlo již předevčírem, často bývají koláče, či jiné pamlsky. Jsou jimi zásobováni i Vrabčáci, takže zuby si vytrpí své, o žaludcích ani nemluvě. Doufejme, že se objeví také soubor, který přiveze zubní pasty a gastrogel.

-sg-

Vladimíre, já vím, že vám chutná, přede mnou to neutajíte. (MUDr. Kavan - obvodní lékař Vladimíru Komárkovi)

× × ×

(Po)doteky

Za totální mentální selhání označil lídr českého současného divadla Milan Schejbal ty porotce, kteří si včera na dopolední seminář zapomněli vzít to nejdůležitější, tedy píšťalku. Pokud si někdo nevšiml, kteří to byli, je to jeho chyba - my budeme držet basu.

Na veřejném přípravném výboru si stěžoval Vláďa Vodseďálek, že Dědek se Čmírem nedodržují večerku a vstupují na Větrov v pozdněranních hodinách, a to dokonce se zpěvem písně Hej Slované! Chudáci malí Němci, bydlící v horním patře vily se prý cítí být frustrováni. Přípravný výbor navrhuje dotyčným, pokud se nedokážou zříci potěšení ze zpěvu, zanotovat příště Internacionálu.

Vobskočácká kooperace zřejmě tu a tam trochu vázne. Když bylo totiž Vojtovi oznámeno, že bude účinkovat ve čtvrtečním představení a nechť se tedy dostaví na zkoušku, byl nucen začít se zaobírat úvahami o své vlastní rozpolcenosti, neboť si na inkriminované představení právě zakoupil vstupenku.

Upozornění: před dr.Milanem Strotzerem radíme pečlivě ukrývat všechny rohlíky. Jinak dopadnete stejně, jako včera Vláďa Dědek: Když přišel na snídani, už mu nic nezbylo.

Něco jako inzerát: Kdo si neporadí s velikostí porce jídla na Větrově, nechť se s důvěrou a zbytky obrátí na Jaromíra Voseckého. Prý mu na zdejším zdravém vzduchu výjimečně chutná.

Jára Mikešová u svého prodejního stánku, ale nejen u něj, pečlivě pročítá literaturu, kterou její instituce vydala. V této fázi zatím pouze pohádky, neboť z nich bude zkoušena profesory Schejbalem a Strotzerem. Jak má dále pokračovat pro ni speciálně do podrobna rozpracovaný vzdělávací projekt a zda bude mít nějaký vliv na její další setrvání v našich vysokých divadelních řadách, nám zatím není známo.

Notoričtí návštěvníci vysokých přehlídek už zajisté zjistili, že při usazování do hlediště před začátkem představení je nezvykle málo zmatků. Chybí totiž nultá řada, která vždy byla umístěna mezi řadou čtvrtou a pátou, takže se vlastníci lístků do páté řady do ní razantně drali a vykazovali

"nulťáky". Společně se pak míjeli v prostoru tak úzkém, že nešlo jinak, než se přitisknout. Proto asi tuto změnu někteří kvitují s povděkem a jiní s povzdechem (zas o jednu příležitost míň!).

V "hašišárně" se nám v tomto týdnu vystřídá více kapel, abychom si mohli užít taky něco tanečků. Jsou to Doctor Q (V.Staněk), Lama (V.Strnad) a Sonet (Dr.Jína).

-ex-

A tohle nám zbylo:

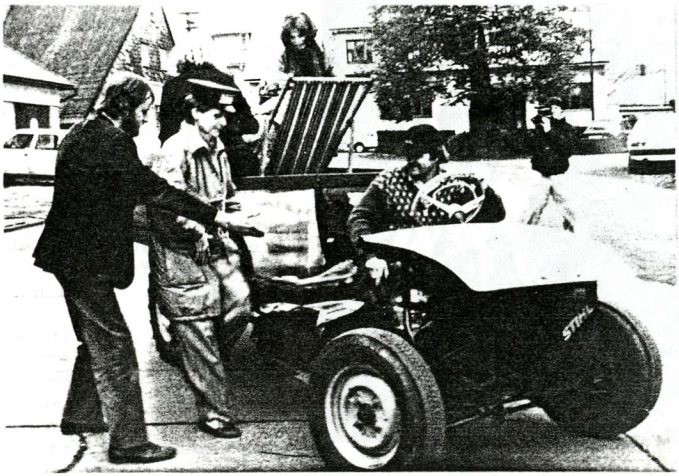

Krakonošův kabriolet, zatím použit při odjezdu Helenky. O vyhlídkové jízdy dosud neprojeven zájem. Jste lenoši a skrblíci.

Milá Lucko! Trojhlavá saň má tři hlavy a ne že nemá. To metaforou nedoženete. (Rudolf Felzmann)

Sponzoři XXV. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

P & P s.r.o.
stavební firma
Vysoké nad Jizerou 350
Tel/Fax 0432 94 459

stavebně montážní práce

TEMPELAN ekologický, tepelně izolační materiál budoucnosti

«««««««««««««««««««««««««««« »»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

Česká spořitelna, a.s.
banka pro život

«««««««««««««««««««««««««««« »»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

Novopacké pivo
pivo města krásných bláznů
Dej Bůh štěstí

«««««««««««««««««««««««««««« »»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

Trh Transport Spedice, s.r.o

Semily - řeky

«««««««««««««««««««««««««««« »»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

František Matoušek
kompletní opravárenské a zemní práce

«««««««««««««««««««««««««««« »»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

Bižuterie, a.s.

Jablonec nad Nisou
Telefon (0042-428) 417 111
Telex 186 414
Fax 417 701

GEMA
Brusírna drahokamů
Jiřina Malinková
Na Stebni 365, Turnov
Tel 0436/23501
Kvalita × rychlost × spolehlivost

Horoskop na dnešní den

V úterý pozor! Vyhýbejte se fanatikům a sami pro nic nehorlete, sic po vás někdo kámen vrhne a nestanete se prorokem. Při bujarém slavení ochotnických úspěchů v hasičně ťukejte půllitry jen o další půllitry, nikoliv o hlavy spolustolovníků. Problémy dnes mohou potkat Berany, kteří mají školní děti. Chcete-li se dozvědět něco zajímavého, prolustrujte jim školní aktovky. Býci budou v úterý náchylní k mudrování. Blíženci, den je bohatý na sladká překvapení a pikantní zážitky. Raci, varujte se klevetníků! Budou-li o vás tvrdit, že jste špatní herci nebo režiséři k ničemu, nechte to být, pomlouvač se nakonec vytrestá sám. Lvi budou trpět zácpou, cestující Lvi dokonce i zácpou silniční. Panny mají šťastný den. Navážete-li známost s Rakem, Střelcem nebo Rybami, je na obzoru něžný a hluboký vztah. Váhy se mají mít na pozoru před intrikami, vyhýbejte se lidem, kteří se jmenují Jago. Štírům by prospělo, kdyby vůbec nevycházeli. Nedejte se zlákat ani pozváním na "hrátky s čertem". Střelci se mohou těšit zájmu opačného pohlaví, což může být příjemná náplast na rodinné rozepře. Kozorozi musí zásadně změnit jídelníček, ti co papají na půdičce, alou na Větrov, z Větrova zas na půdičku. Vodnáři, nedělejte dobročinné skutky na úkor své rodiny! Rybám lze doporučit, aby svou tělesnou schránku ochránily před zimou a chladným větrem. Ideálním inkubátorem bude malý sál, který vás ochrání před několik týdnů se vlekoucím nachlazením.

Citát na dnešní den

Němci jsou velmi podivný národ. Když se jim narodí holčička, volají: "Hoch!" (Vlasta Burian)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:00	představení J. Čapek	
	DS Polná : **Povídání o pejskovi a kočičce**	
10:30	představení J. Čapek	
	DS Polná : **Povídání o pejskovi a kočičce**	
10:30	rozborový seminář	malý sál
13:00	schůze PV	kuřárna
13:00	KPR	klubovna Větrov
13:00	klub režisérů SČDO	školní klubovna
13:30	loučení DS Kozlovice	malý sál
14:30	vítání DS Němčice	MěÚ
15:00	vítání DS Němčice	před divadlem
16:00	HEJŠAŠAHEJ	před divadlem
	kulturně-sportovní-společenská akce	
19:30	představení V. Venclík	
	DS Luže : **Vrať mi to pyžamo**	velký sál
21:45	zasedání poroty	kuřárna
21:45	rozbor představení KPR	půdička
22:00	společenský večer	
	DS Luže hudba Lama	hašišárna

****

Větrník, zpravodaj 25. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Ing. Luděk Šebek, fotografie Ivo Mičkal, tisk Petr Srna Cena 2 Kčs